

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 13 april 1999 (herzien)

Aan de leden en de plv. leden van de
vaste commissie voor Ruimtelijke Ordening en
Milieubeheer

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

25311 Wijziging van de Wet op de Ruimtelijke Ordening

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 2 maart 1999 aangenomen.
De fractie GL stemde tegen.

AANGENOMEN EN OVERGENOMEN AMENDEMENTEN

Artikel I ond H

47 (Ravestein/Van Dok-van Weele)

Het is van belang, en vanuit het uitgangspunt van behoorlijk bestuur vanzelfsprekend, dat burgers in een vroegtijdig stadium worden betrokken bij ruimtelijke planvoorbereiding. Daartoe dient het in de WRO gehanteerde inspraakartikel 6a te worden gehandhaafd. Gezien het feit dat de vrijstellingsaanvragen via de artikel 19-procedure op grote schaal plaatsvinden, en naar verwachting zullen blijven plaats-vinden, en er daarbij sprake kan zijn van aanzienlijke ruimtelijke gevolgen, dient artikel 6a met nadruk ook te gelden voor deze zelfstandige project-procedure.

Aangenomen, tegen VVD

Artikel I ond P

34 vervangen door **45** (Van Wijmen)

Met dit amendement wordt beoogd een steviger fundament te geven aan de vereiste «goede ruimtelijke onderbouwing». Daarbij wordt onderscheid gemaakt naar situaties waarbij er wel of niet voor het betreffende gebied een gemeentelijk of intergemeentelijk structuurplan van toepassing is. Hierdoor is er geen sprake van een nieuwe planverplichting voor gemeenten. Indien zo wel een structuurplan als geldig bestemmingsplan ontbreekt, dient er sprake te zijn van een deugdelijke motivering.

Aangenomen, tegen VVD

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Artikel I ond Q

31 en 33 vervangen door **46** (Van Dok-van Weele c.s.)

Met dit amendement wordt de functie van het bestemmingsplan als belangrijk besluitvormingskader voor zorgvuldige ruimtelijke afweging erkend. Tevens wordt hiermee duidelijk tot uitdrukking gebracht dat tijdig actualiseren van bestemmingsplannen noodzakelijk is. Toepassing van de zelfstandige projectprocedure (vrijstelling via artikel 19, eerste lid) is mogelijk wanneer is voldaan aan de verplichting het bestemmingsplan tijdig te herzien. Wanneer de gemeenteraad herziening na tien jaar niet noodzakelijk acht en meent dat het bestemmingsplan nog voldoet aan de daaraan gestelde eisen, dient de raad het plan actueel te verklaren.

Hiertoe verzoekt de gemeenteraad Gedeputeerde Staten om vrijstelling van de verplichting het bestemmingsplan te herzien. Omdat in dat geval sprake is van het opnieuw vaststellen van een bestaand plan kan worden volstaan met de procedure zoals gesteld in artikel 23, eerste en tweede lid (korte procedure en tegelijkertijd goede rechtsbescherming). Voorts kan toepassing van artikel 19 plaatsvinden indien de gemeente reeds gestart is met een herziening, en daarmee voldoet aan de verplichting in artikel 33, eerste lid.

Aangenomen, tegen VVD

17 (Verbugt)

Door middel van dit amendement wordt voor alle artikel 19-vrijstellingen dezelfde voorbereidingsprocedure, namelijk afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht, voorgeschreven. Hiermee wordt voorzien in een betere aansluiting op de bouwvergunningprocedure.

Aangenomen, tegen GL

16 vervangen door **40** (Ravestein)

De termijn van terinzagelegging wordt met twee weken verlengd. Gelet op de omvang en de consequenties die projecten kunnen hebben waarvoor vrijstelling kan worden gevraagd, meent de indiener dat burgers een ruimere termijn moet worden gegund om hun zienswijzen omtrent de aanvraag voor te bereiden en kenbaar te maken. Zeker vergeleken met de termijn van twee weken die de gemeente op grond van artikel 19a, zevende lid wordt gegund na een besluit tot aanvraag van een verklaring van geen bezwaar, is twee weken voor het formuleren van zienswijzen door burgers in hun vrije tijd buitenproportioneel kort.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel I ond Qa

18 (Verbugt)

Voornoemde registratie van verleende vrijstellingen dient de inzichtelijkheid voor de burger en voorkomt dat diverse bronnen moeten worden geraadpleegd.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel I ond FF

9 (Versnel-Schmitz)

Het is wenselijk reeds bij deze wetswijziging te anticiperen op uitvoering van het verdrag van Malta.

Het ligt voor de hand hetzelfde te doen voor cultuurhistorisch, archeologisch en landschappelijk als waardevol aangemerkte gebieden, als ten aanzien van beschermde stads- of dorpsgezichten.

Aangenomen, tegen VVD

Artikel I ond RR

44 (Van Wijmen) subamendement op stuk nr. 39

Voorgesteld wordt de in amendement 39 genoemde termijnen van terinzagelegging op de in amendement 40 tot vier weken verlengde termijn van terinzagelegging. Vanuit oogpunt van wetgevingstechniek heeft dit de voorkeur.

Aangenomen, tegen VVD

39 (Verbugt c.s.) (zoals gewijzigd door subamendement 44)

Artikel 50 Woningwet regelt voor bouwwerken, wat artikel 46 Wet op de Ruimtelijke Ordening regelt voor andere werken en werkzaamheden die op basis van een bestemmingsplan aan een vergunning zijn gebonden. Via het aanhoudingssysteem wordt voorkomen dat ongewenste, maar nog wel legale activiteiten gedurende het planproces worden gerealiseerd.

Na vaststelling van het plan volgt een formele weigering.

Veel activiteiten zijn echter helemaal niet ongewenst, maar worden door dit stelsel geblokkeerd. Het gemeentebestuur heeft daarom de bevoegdheid deze blokkade op te heffen, maar heeft daarvoor toestemming van de provincie nodig, dit ondanks het feit dat de activiteit in overeenstemming is met het vigerende plan en het in procedure zijnde plan niet het oogmerk heeft deze activiteit te weren.

Gekozen is voor een strakke regeling: Alle bouwaanvragen die passen in het geldende bestemmingsplan worden aangehouden totdat het in voorbereiding zijnde bestemmingsplan van kracht wordt. Doorbreking van deze aanhouding is altijd mogelijk. Alleen als het bouwplan niet past in het toekomstige plan is er reden de provincie bij de vergunningverlening te betrekken, tenzij het gaat om de zogenaamde «kruimellijsten» van het Bro en van Gedeputeerde Staten. De verklaring van geen bezwaar is alleen vereist bij aanleg- of bouwactiviteiten die overeenstemmen met de projecten die vallen onder de zware projectprocedure als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de WRO. Achtergrond hiervan is dat de provincie en de rijksoverheid soms voor de realisering van hun eigen ruimtelijk beleid zelf besluiten hebben die met artikel 21 WRO worden gelijkgesteld. Artikel 46 WRO vormt, evenals dit het geval is met artikel 50 Woningwet, het spiegelbeeld van artikel 19 WRO.

Aangenomen, tegen GL

Artikel VIa

28 (Van Gent)

Met verwijzing naar de kritische reacties van de Kamer over onderhavig wetsvoorstel, en de grote breuk met het verleden, onder meer waar dit de positie van het bestemmingsplan in het gemeentelijk ruimtelijke-ordeningsbeleid betreft, is het voor de Kamer van het grootste belang om binnen drie jaren inzicht te krijgen in de doeltreffendheid en effecten van deze wijziging van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Aangenomen, tegen VVD D66

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikel I ond A

12 vervangen door 15 vervangen door **27** (Ravenstein)

Handhaving van de mogelijkheid concrete beleidsbeslissingen op te nemen in het gemeentelijk structuurplan is van wezenlijk belang om tot een goede ruimtelijke onderbouwing te kunnen komen van ruimtelijke projecten die buiten het bestemmingsplan om worden gerealiseerd. Waar bij deze aanvulling het gemeentelijke structuurplan wordt genoemd, wordt tevens het inter-gemeentelijk structuurplan genoemd als mogelijk kader voor bovenlokale ruimtelijke planning. Om de mogelijkheid van opname van concrete beleidsbeslissingen in het gemeentelijk structuurplan te kunnen handhaven is het ongedaan

Ingetrokken

Artikel I ond C

29 (Van Gent)

De tweede nota van wijziging beoogt de betrokkenheid van de Kamer bij een ongewijzigde verlenging van PKB's, indien deze geen concrete beleidsbeslissingen bevatten, te beperken.

Echter:

1. De beoordeling van de vraag of een PKB een concrete beleids-beslissing bevat, is zowel voor de Kamer als voor de rechter erg arbitrair.
2. Bij de behandeling van het wetsvoorstel 'Rechtskracht PKB's' heeft de minister maatregelen aangekondigd om het verlopen van de rechts-kracht te voorkomen. Deze maatregelen zijn een interne zaak van het ministerie; beperking van de betrokkenheid van de Kamer is hierbij geen oplossing.
3. Het in de toelichting van de tweede nota van wijziging genoemde argument dat «voornemens over herziening, intrekking of verlenging een jaar van te voren niet bekend zijn» strookt niet met een te verwachten continuïteit in het ruimtelijke rijksbeleid.

Het voorstel dient om deze redenen te worden verworpen en wordt vervangen door het oorspronkelijke wijzigingsvoorstel.

Ingetrokken

Artikel I ond J

11 vervangen door **14** (Ravenstein)

De beperking van deze verplichting tot het buitengebied komt hiermee te vervallen. Uit oogpunt van handhaving biedt dit grote voordelen terwijl ook wordt voorkomen dat de aandacht voor het bestemmingsplan als planningsinstrument volkomen verslapt. Tevens wordt hiermee voorkomen dat gemeenten om puur financiële redenen er niet voor kiezen een bestemmingsplan voor stedelijk gebied op te stellen en zich bij ruimtelijk beleid nog steeds behelpen met de nog van voor de WRO daterende komvoorschriften. Daarnaast kan zo ook meer zekerheid ontstaan voor het tijdig herzien van bestemmingsplannen voor het bestaand stedelijk gebied.

Ingetrokken

Artikel I ond P

26 (Van Middelkoop)

Met dit amendement wordt gegarandeerd dat de ruimtelijke onderbouwing in ieder geval ingaat op de relatie met de wettelijke ruimtelijke plannen (bestemmingsplan en / of structuurplan) die op dat moment voor het betreffende gebied gelden.

Hiermee wordt geen nieuwe planverplichting beoogd, maar een minimumvormvereiste.

Beoogd wordt gemeenten te verplichten hun medewerking aan een zelfstandige projectprocedure expliciet te verantwoorden in relatie tot de reeds bestaande plannen.

Vervallen door aanvaarding van amendement op stuk 45.

36 (Van Wijmen)

Ten aanzien van een vrijstelling op grond van artikel 19 ontbreekt in de wet een verbod om af te wijken van een concrete beleidsbeslissing. Dit amendement beoogt omwille van de rechtszekerheid in de wet op te nemen dat een artikel 19 besluit niet in strijd mag zijn met een concrete beleidsbeslissing.

Ingetrokken.

Artikel I ond Q

23 vervangen door **35** (Van Wijmen)

Dit amendement regelt dat de aanvrager van de vrijstelling maximaal de helft van de kosten van de procedure betaalt; de gemeente dient het overige voor haar rekening te nemen.

Verworpen, voor SP CDA

Artikel I ond CC

19 → **43** (Verbugt)

In geval dat een structuur- of bestemmingsplan gedurende een periode van tien jaar niet is herzien en de gemeenteraad een herziening niet nodig acht, kan gedeputeerde staten voor een periode voor ten hoogste 10 jaar de geldigheidsduur verlengen, zulks met inachtneming van de gebruikelijke procedure van afdeling 3.4 Algemene Wet Bestuursrecht.

Vervallen door aanvaarding van amendement op stuk 46-II.

Artikel I ond SS-3

10 vervangen door **13** (Ravenstein)

De bedoeling van deze toevoegingen is beroep mogelijk te maken in gevallen waarin een bestemmingsplan, voor hetzij buitengebied of bebouwde kom, ontbreekt of moet worden geactualiseerd. Burgers die een ruimtelijke ontwikkeling willen realiseren of juist willen tegengaan, kunnen gemeenten langs deze weg dwingen ruimtelijk beleid te formuleren.

Ingetrokken